

МОТИВИ

от Магдален Тошев Маринов
прокурор при Върховна касационна прокуратура

Уважаеми колеги,

Във връзка с участието ми в процедурата по избор на членове на Висшия съдебен съвет от професионалната квота на прокурорите, излагам мотивите си за даване на съгласие да бъда номиниран.

Началото на работата ми в съдебната система започна на 10.06.1991г., когато бях назначен от главния прокурор на РБ г-н Мартин Гунев за младши прокурор в Районна прокуратура – Пловдив. Там колегите ме научиха как трябва да работи един прокурор. Няма да крия, че с много от тях съм приятел и до момента и поддържахме отлични отношения.

След преместването на семейството ми в гр.София в началото на 1993г. продължих работата си и Първа районна прокуратура, която след обединяването на всички районни прокуратури в гр.София се преобразува в Районна прокуратура-София. В периода от 01.01.1995г. до 01.07.1997г. заемах длъжността заместник районен прокурор, отговарящ за „Наказателно-съдебния надзор“. След повишението ми през 1997г. като прокурор в Софийска градска прокуратура продължих да работя в едноименния отдел при СГП. Почти ежедневните съдебни заседания ме научиха как да отстоявам позициите си до край, а също и да се владея при всякакви провокации, като винаги етиката е била водеща в отношенията ми с различни категории хора, както колеги, така и жертви на престъпления, подсъдими, свидетели, близки на пострадалите и не на последно място – с представители на медиите.

През 2005г. бях назначен и за заместник градски прокурор, отговарящ за „Наказателно-съдебния надзор“. При заемането и на тази длъжност продължих да работя наравно с всички други колеги, като никога не съм се превръщал единствено в административен ръководител.

В работата си на тези ръководни длъжности в двете най-големи прокуратура в страната не допуснах нито един публичен скандал, ескалиране на напрежение между колеги, като дори се е случвало при определени обстоятелства да върша работата и на някои колеги, но считам

че това е нормално за един ръководител. Хората, които ме познават знаят, че не се занимавам с интриги и зачитам личното пространство на всеки. Винаги съм се старал да създам спокойна и приятна работна атмосфера около себе си, като съм проявявал разбиране към проблемите на колегите си.

След започване на работа през 2006г. в отдел "Инспекторат" при Върховна касационна прокуратура се убедих колко уязвими могат да бъдат магистратите и колко прецизно следва да бъде изследван всеки сигнал срещу тях. Но в същото време, с чиста съвест дадох съгласие да бъде задържан под стража действащ заместник районен прокурор/ по-късно признат за виновен от съда/.

След структурирането във Върховна касационна прокуратура на специализираните отдели за противодействие на организираната престъпност през 2007г., където работя и в момента, се наложи като *modus operandi* екипният начин на работа.

През месец май 2008г. във гр. Висбаден, Германия беше сключено първото споразумение за създаването на Съвместен екип за разследване /ЛТ/ между прокуратурата на РБ и Федералната криминална служба/ВКА/ на ФРГ по наблюдавано от мен досъдебно производство. Удоволетворен бях, че имах възможност да дам своя принос за унифициране на създадените образци със съответните реквизити, което определено улесни по-късно работата на всички колеги, работещи по международни разследвания. Уменията ми за работа в екип със службите на МВР и Държавна Агенция „Национална Сигурност“ допринесе за разкриването на най-голямата база за печатане на фалшиви банкноти „евро“ в гр. Пловдив, за което с колегите от екипа бяхме наградени от министъра на вътрешните работи. И в момента продължавам да работя в екип със служители на МВР по разкриването и осъждането на множество лица, участващи в организирани престъпни групи и разкриването извършителите на убийства по така наречените „студени досиета“.

Мотивацията ми за участие в настоящата процедура е продиктувана от увереността ми, че натрупаните през годините знания, опит и умения да водя диалог с колегите си, ще бъдат достатъчни да изпълнявам достойно служебните си задължения като член на Висшия съдебен съвет.

С уважение:

Магдален Маринов

КОНЦЕПЦИЯ
ЗА РАБОТАТА НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
от Магдален Маринов

прокурор при Върховна касационна прокуратура
/по чл.29в, ал.4 от Закона за съдебната власт/

Съдебната власт е структурно и функционално обособена. Тя осъществява правосъдната функция на държавата и от това произтича необходимостта от гаранции за независимостта ѝ. Една от гаранциите за тази независимост е правото ѝ сама да назначава, понижава, премества и освобождава от длъжност съдиите, прокурорите и следователите. За тази цел е създаден специфичен съдебен орган с точно определени административни и организационни правомощия. Това е Висшият съдебен съвет, който е висш административен орган, но не е правораздавателен.

Съгласно чл.130 от Конституцията на Република България, Висшият съдебен съвет е постоянно действащ, колективен орган на съдебната власт. Предсрочно могат да бъдат освобождавани само отделни членове на ВСС, но за колективния орган Висш съдебен съвет няма предвидено основание за предсрочно прекратяване на правомощията му. Това е гаранция за неговата независимост и предпоставка за безпристрастност при осъществяване на предоставените му правомощия. Избирането и освобождаването на членовете на ВСС е елемент от неговата организация.

Тук излагам основните позиции, които ще прилагам в работата си като член на Висшия съдебен съвет.

Отстояване на принципи

С оглед на организацията и регламентацията в нормативните актове на Висшия съдебен съвет като колективен орган, един член на съвета не би могъл да даде или да поеме определени обещания за бъдещи събития, защото това ще бъде неизпълнимо.

Основните принципи, които ще отстоявам в работата си :

- независимост при вземането на решения;
- защитаване на интересите на колегите;
- отклоняване на одобряването на обществено неприемливи решения, които биха накърнили престижа на съдебната власт;
- уважение и съпричастност към проблемите на всеки един колега;
- запазване и неуронване на честта и достойнството на всеки допуснал нарушение колега и изясняване в детайли на фактическата обстановка при извършване на нарушението;
- търсене на възможности и решения за оптимален баланс в работата на всички звена в прокуратурата;
- прозрачност в отношенията със съдиите, прокурорите, следователите и представители на обществени организации;
- търсене на решения за по-бързо и ефективно разследване по досъдебните производства и успешното им приключване в съдебна фаза – включително и чрез предложения за промени в законодателството;
- нетърпимост към всякаква форма на попадане в зависимости.

В Решение № 10 от 2011 г. на Конституционния съд на РБ, ВСС е определен като „конституционно създаден, специфичен колективен административен орган на съдебната власт, чиято основна цел е да осигурява независимостта ѝ“. Действително, съветът е специфичен съдебен орган с точно определени административни и организационни

правомощия, но в евентуалната си работа в неговия състав, аз в нито един момент няма да забравя, че съм прокурор вече повече от двадесет и пет години и да се възприемам и действам единствено като чиновник. През тези години, в процеса на работа по едни от най-тежките наказателни производства, успях почти във всяка част на страната да работя съвместно с всеки един наблюдаващ прокурор, без някой да се е чувствал подчинен или ограничен при вземане на решенията си.

Още нещо – няма да мисля за себе си като началник, а по-скоро като глас на колегите, които са ме избрали, като техен представител. Моят мобилен номер ще е на разположение на всеки прокурор и аз ще бъда на разположение на всеки, който има нужда от съвет, помощ или съдействие.

Както основателно е посочено в цитираното решение на Конституционния съд, ВСС не е просто орган, който управлява – той го прави през призмата на значима конституционна цел – да осигури независимостта на съдебната власт.

Всеки от членовете на ВСС би могъл да съдейства за постигането на тази цел, като преди всичко опази и отстоява личната си независимост. Тези, които ме познават, знаят че в професионалната си биография не съм допускал никакви компромиси в това отношение. Гласуването по всички въпроси в съвета за мен ще се основава преди всичко на закона и след това на интересите на прокуратурата, която може да ми се наложи да представлявам. Ще се отнасям с уважение към позициите на всички колеги в съвета, но ще следя за две неща – да се спазва закона и да бъдат отчетени интересите на прокуратурата, в която работя и е преминал почти целият ми трудов стаж като юрист до момента.

Няма да позволя компромис с достойнството на нито един колега – прокурор или изобщо – магистрат. Всеки опит за публичен линч на колега ще срещне реакцията ми в съвета. Няма да бъда адвокат на никого, но при

всеки повод ще настоявам публичните скандали да бъдат изяснявани професионално в комисиите на ВСС и всеки път, когато достойнството на колега е било неоснователно засегнато, ще искам съветът публично да застане зад него. Не мога да си представя, как ВСС би могъл да отстои независимостта на съдебната власт, ако не защитава независимостта на всеки магистрат от всякакви външни атаки – включително от медиите.

Нямам съмнения относно водещата роля на ВСС в противодействието на корупцията в съдебната власт. Тази роля виждам не само в анализа на имуществените декларации на магистратите и работата на комисиите по сигналите за корупционни практики, а преди всичко в ограничаването на предпоставките за корупция – доброто възнаграждение, недопускането на нерегламентирани влияния от страна на административните ръководители, спазването на етичните правила извън службата и повишаването на отчетността на отделния прокурор.

Дисциплинарната дейност на ВСС се осъществява в разглеждане на две групи нарушения – професионални и морални. Като член на дисциплинарите състави ще настоявам за изясняване на всички факти, преди да се вземе решение. Давам си сметка, че магистратите са сред най-уязвимите съсловия и правораздаването поражда врагове. Никога няма да стана съучастник в институционална репресия срещу колега.

Не бих казал, че съм от хората, които охотно общуват с медиите. Това обаче не означава, че подценявам тяхната роля, а напротив – считам че те имат определено значение за формирането на обществените настроения и нагласи, касаещи работата на цялата съдебна система. В тази връзка ще настоявам съветът да разработи нови, по-ясни правила за публичната комуникация. Убеден съм в едно - част от недоверието към

съдебната система и прокуратурата в частност се дължи на факта, че хората не знаят какви огромни усилия полагат действащите прокурори при решаване на делата и за системния характер на постиганите резултати. Не бива да оставяме да съдят за всички нас по няколко неуспешни дела, без да се отчитат огромния брой на приключените наказателни производства с осъдителни присъди.

Не следва да поемаме и чужди отговорности, защото прокуратурата не опазва обществения ред, не разполага с оперативни работници, агентура и технически средства, за да разкрива извършителите на престъпни деяния.

Не съм от хората, които намират, че социалната политика е отживелица. Не става дума само за заплатите – нямам никакво съмнение, че законът трябва да се спазва и ако доходите на хората обективно растат, така трябва да растат и доходите на магистратите. Всяко „неудобство“ или „срам“ да се говори за доходите на съдебната власт издава или примирение с корупцията или професионален комплекс. Време е да свикнем, че магистратският труд е висококвалифициран, особено ценен и полезен на обществото и трябва да бъде подобаващо заплатен. Социалната политика е нещо повече от заплатите. С последните изменения на Конституцията ВСС има правота да управлява недвижимите имоти на съдебната власт. Ще настоявам за ведомствено жилищно строителство, без което шансът на много колеги да работят в столицата или другите големи градове е минимален по финансови или битови причини. Ще подкрепя търсенето на всякакви поощрения за насърчаване на мобилността на прокурорите, за да могат да получат шанс за професионално и кариерно развитие.

Не можем да искаме резултати от колегите, ако не им бъдат осигурени подходящи работни условия. Не считам за правилно да се приема факта, че в момента трима или четирима прокурори работят

заедно и съумяват да делят една стая, в която да решават доклада си, да се готвят за съдебни заседания, да приемат граждани, полицейски служители и адвокати. Макар и да не можем днес да осигурим на всеки колега отделен кабинет, това трябва да бъде цел на ВСС. Никога няма да спря да настоявам отчайващите и мизерни условия за работа в най-голямата първоинстанционна прокуратура – Софийската районна прокуратура, да бъдат променени и колегите да имат нормални и здравословни условия за практикуване на не лекия прокурорски труд. Знам, че държавите, в които всеки магистрат има поне по един правен помощник са далеч от нас по своите материални възможности, но ще настоявам администрацията на съдебната власт да се професионализира - от техническа постепенно да се превръща в администрация, която може непосредствено да подпомогне прокурора в неговата юридическа дейност.

Другото, по което трябва да имаме открита позиция е фалшивият срам, свързан с кариерното развитие на прокурорите. Няма нищо срамно в професионалното развитие. Амбициозните колеги, при които амбицията отговаря на професионалните им възможности могат да разчитат на моята подкрепа. На нея могат да разчитат и тези кандидати за административни ръководители, които се ползват с обществен авторитет и доверие на колегите си и които имат визия за промени в работата на прокуратурата, която да отговоря на закона и очакванията на обществото.

В областта на конкурсите и атестирането на магистратите беше въведена нова правна уредба със съответните комисии към ВСС, но ще трябва време за да се отчете и оцени нейната работа.

Съдебна карта и натовареност на прокурорите

Един от дефицитите в работата на всички състави на ВСС от приемането на Конституцията досега е свързан с неспособността им да осигурят равномерна натовареност на съдебните райони. С Решение № 2 от 07.02.2017г. на Конституционния съд, по искане на главния прокурор на Република България, се даде възможност съдебната карта на страната да бъде преразгледана и да бъдат обособени нови структурни звена в прокуратурата. В същото решение бе прието, че изискването на чл.126, ал.1 от Конституцията за съответствие структурата на прокуратурата с тази на съдилищата не съдържа задължение за съответствие на териториалните звена на прокуратурата с тези на съдилищата.

Ще подкрепям всяко решение, което ще разпреди работната тежест справедливо, като ще търся всяка възможност ошетените от съкращенията на прокуратури колеги /- в случай, че се наложат такива неизбежно/ да бъдат подходящо компенсирани, за да не загуби системата квалифицирани кадри повече.

Структурата на прокуратурата се определя от специфични критерии за осигуряване на качествено и ефективно наказателно обвинение и те са различни от тези за съдилищата, които са натоварени да гарантират достъп на гражданите до правосъдие. В този смисъл определяне на нова структура на районните прокуратури трябва да е обект на самостоятелен анализ, който да бъде обсъден от ВСС и да послужи като основа за вземане на съответните организационни решения.

Не мога да приема за нормално констатираната разлика в натовареността между съпоставими по брой население в обслужвания район и брой прокурори разлики до осем пъти в натовареността на отделния прокурор, което от тенденция през последните години се оформи като трайна практика.

Прибавяйки към всички демографски и икономически причини за констатираните дисбаланси в натовареността на прокурорите и мигрантския натиск върху част от районните прокуратури, считам, че е крайно време тази несправедливост да бъде преодоляна.

Не трябва никога повече да се допусне това, което се случи през 2015г. в Районна прокуратура-Свиленград – колегите да работят на предела на силите си, за да се справят с множеството производства за престъпления по чл.294 от НК, свързани с трафика на нелегално преминаващи границата на страната лица.

В тази връзка следва да се обсъди възможността за ангажиране потенциала на военна прокуратура с цел разширяване на компетентността ѝ. Участието на Българската армия в опазването на държавната граница, с цел предотвратяване навлизането на нелегални мигранти и радикализирани ислямисти, както и задачите ѝ при евентуален терористичен акт, определено налагат промяна на НПК в тази насока.

Участие в законодателния процес

Макар и лишен от законодателна инициатива, ВСС има своето място като генератор на законодателни промени. Всеки член на ВСС има възможност да взаимодейства с Министерството на правосъдието, в чиито компетенции е изработването на законопроекти. Тук бих искал да посоча своите приоритети, за които ще настоявам при приемането на позиции на ВСС по законодателството:

- Законодателно премахване на всички неприсъщи функции на прокуратурата и концентриране в изпълнение на функциите ѝ, регламентирани в чл.127 от Конституцията и отпадане на ангажимента ѝ като „държавен юрисконсулт“. Необходимо е

получаваните в прокуратурата материали от съответните контролни органи да бъдат съпроводени и с посочване на конкретните нарушения, които те лесно могат да индивидуализират с инструментариумът, който им е дал законът ;

- Намаляване на формалността на наказателния процес – да отпадне ангажимента на прокуратурата по делата за извършени леки престъпления до установяване извършителя на деянието;
- Отпадането на Глава двадесет и шеста от НПК или удължаване на срока по отношение на делата, от компетентност на Специализираната прокуратура;
- Разширяване материалната компетентност на Военна прокуратура;
- Търсене на начини и решение за събиране на несъбраните вземания на съдебната власт;
- Преосмисляне на принципа на случайния подбор в прокуратурата, който не доведе до повече доверие в системата, но силно ограничи възможностите за специализация, като се потърси баланс между тях;
- Създаване на самостоятелен експертен потенциал към прокуратурата.

Обучение и квалификация

Всички знаем, как се промени престъпността през последните десетилетия и отдавна премина границите на всяка една държава и континент. Знаем и за техническото и високо технологично обезпечение на участващите в международните престъпни групи.

В наши дни професионализмът е немислим без постоянно обучение в областта на променящото се материално право, в развитието и приложението на добрите практики при международните разследвания и новостите в областта на криминалистиката. Ние имаме изградена добра

учебна база, която може да ни осигури отлични условия за повишаване на квалификацията. Ще настоявам не само за лектори от системата, но и за лектори, които да обърнат внимание и на теорията, както и за специалисти от чужбина, които могат да предадат ценен опит, особено в борбата с трансграничната престъпност, а така също и с приложението на ЕКПЧ. Считаю за необходимо да бъдат презентирани пред колегите и възможностите на новите технологии и технически средства, ползвани в съвременната криминалистика, например „3D сканирането на местопроизшествия“.

Убеден съм, че чрез сайта на прокуратурата могат да се намерят и способности за дистанционно обучение, което бих насърчавал.

Накрая искам да подчертая, че когато един прокурор не е страхлив, когато изпълнява съвестно и в срок задълженията си в съответствие със закона и не изпада в каквато и да е форма на зависимост, той винаги ще има успех в работата си, което неизбежно ще доведе до по-голямо доверие на обществото в работата на прокуратурата и ще допринесе дефицитът на справедливост да бъде преодолян.

Тези са моите виждания за основните приоритети в работата на Висшия съдебен съвет.

28.03.2017г.

С уважение :

/Магдален Маринов/